

İÇİNDEKİLER

- **Gizemli Bir Rüya** 8
- **Herkes Yarışmayı Konuşuyor** 15
- **Uçmayı Nasıl Başardık?** 19
- **İlk Uçağı Kim Yaptı?** 28
- **Büyük Gün Geldi!** 35
- **Yarışma Başlıyor** 42
- **Kazanan Takım Belli Oldu** 56
- **Bu Kitapta Geçen Bazı Kelimelerin Anlamalarını Merak Ediyorsan...** 62

Bu Kitapta

MELİSA

Hayal gücü yüksek ve sorumluluk sahibi. Havacılığa duyduğu merakı ve derslerde tuttuğu titiz notlar sayesinde takımını başarıya taşıyan isim.

ARDA

Grubun en hareketlisi. Olaylara zaman zaman karamsar yaklaşıp da neşesi herkese yeter.

ÖYKÜ

Takım çalışmasına inanır ve her zaman iyi taraftan bakmayı tercih eder. Hedefe odaklanan yapısı ve hazırlık sürecindeki kararlılığıyla dikkat çeker.

Kimler Var?

ECE

Arkadaşlarını uyarmaktan çekinmez ve dürüstlüğüyle bilinir. Yarışma heyecanını en içten şekilde yaşayan ekip üyelerinden biridir.

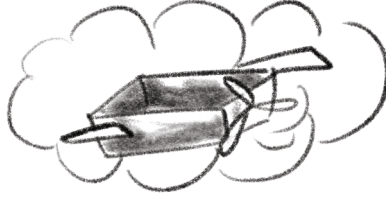
SEDET ÖĞRETMEN

Havacılık tarihini öğrencilerine sevdiren kişidir. Kazanmaktan ziyade birlikte güzel anılar biriktirmenin ve çalışmanın değerini öğreten bir yol göstericidir.

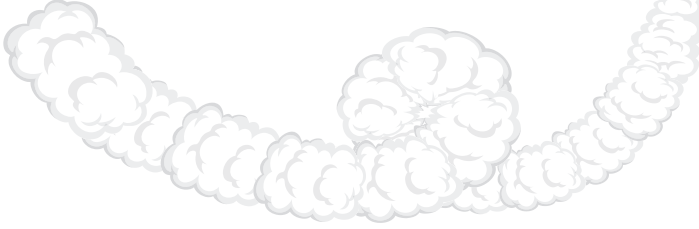

SADIK BEY

Okulunu en iyi şekilde temsil etmek için her ayrıntıyı düşünür. Misafirperverliğe ve centilmenliğe her şeyden çok önem veren disiplinli okul müdürüdür.

GİZEMLİ BİR RÜYA

Melisa, sabah uyanınca bir süre yataktan kalkmak istemedi. Gördüğü güzel rüyanın etkisindeydi. Gözlerini tekrar kapattı. Rüyasına kaldığı yerden devam etmek istedi. Bu yüzden odasına gelen annesine cevap bile vermedi. Annesi Melisa'nın yanına gitti. Gözleri kapalı dursa da onun uyanık olduğunu anladı.

“Hadi bakalım Uykucu Şirin, kalkma vakti geldi!” diyerek Melisa'nın odasındaki perdeleri çekti. Melisa cevap vermedi.

Annesi bu kez,

“Oyuncu Şirin mi diyeyim yoksa? Uyumadığını biliyorum küçük hanım” dedi.

Melisa da neşesini kaybetmiş bir sesle cevap vermek zorunda kaldı:

“Evet, uyumuyorum anneciğim. Rüyamın en güzel yerinde birden uyandım. ‘Hemen uykuya dalarsam belki kaldığım yerden görmeye devam ederim’ diye düşündüm. Bu yüzden kalkmadım.”

Annesi gülümseyerek,

“Eğer şimdi kalkmazsan derse geç kalabilirsin. O zaman da derse geç kalmamak için kahvaltıyı acele bir şekilde yaparsın. Ama biliyorsun ki...” dedi.

Melisa, annesinin yarım bıraktığı cümleyi tamamladı:

“Biliyorum ki kahvaltı en önemli öğündür. Günü dinç geçirmek istiyorsam kahvaltımı güzel yapmalıyım.”

“Aynen öyle canım,” dedi annesi. “Haydi, şimdi doğru mutfağa!”

Melisa okula gittiğinde rüyasını arkadaşlarına heyecanla anlattı:

“Rüyamda çok ilginç bir uçağın içindeydim. Aslında dışarıdan bakıldığında uçağa benzemiyordu. Bildiğimiz uçaklar gibi uzun değildi, şekli dikdörtgen gibiydi. Hatta rüyamda şaşırdım, nasıl böyle bir uçak olabilir diye!”

Ece meraklı bir sesle,

“Eee, sonra ne oldu?” diye sordu.

Melisa sesine gizem katarak anlatmaya devam etti:

“Sonra uçağa bindim. Hostesler de tıpkı uçağın renginde kırmızı elbiseler giymişti. Bana sizi işaret ettiler.”

Öykü heyecanla sordu:

“Rüyanda biz de mi vardık?”

“Evet, siz de vardınız. Bana sürpriz yaptığınızı sanmıştım. Koşarak yanınıza gelip ‘Bütün bunları benim için mi hazırladınız?’ diye sordum. Siz de birden şaşırdınız.”

Arda hemen atıldı:

“Niye şaşırdık ki?”

“Çünkü siz de benim size sürpriz yaptığımı sanıp gelmiştiniz. Hatta elinizde sizi oraya çağırmak için verdiğim davetiyeler vardı. Ama sizi ben çağırmamıştım. Hatta böyle bir uçağın varlığından bile haberim yoktu. Hepimiz çok şaşkındık. Tam biri konuşacaktı ki o sırada anons sesi duyuldu ve uyandım.”

Hepsi Melisa’ya dikkat kesilmişti.

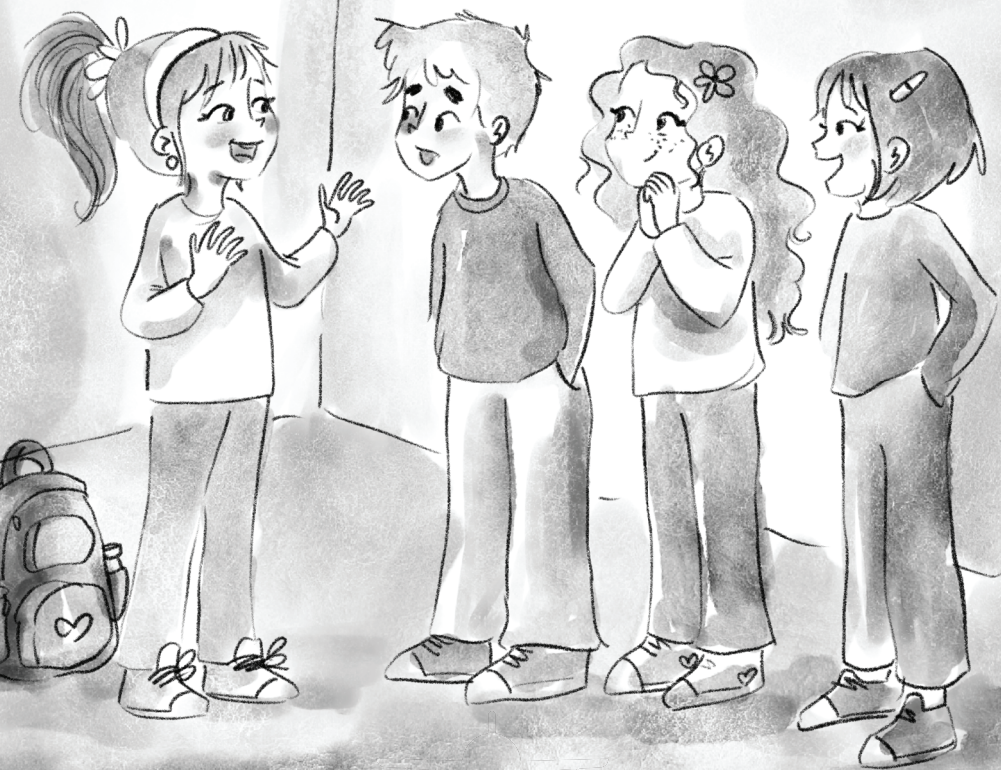
“Ama en heyecanlı yerine gelmiştik” dedi Ece.

Arda kuşkulu bir şekilde,

“Acaba bizi uçağa kim çağırmış olabilir? Bence biri bize tuzak kurmuştur” dedi.

“Hemen kötü düşünme Arda. Belki de birileri bize sürpriz yapıyordu. Biraz da iyi tarafından bakalım” diye araya girdi Öykü.

Melisa atıldı:

“Aslında belki tekrar görürüm diye uyumaya çalıştım ama olmadı. Rüyamı anneme de anlattım. Annem, yarışmayı çok düşündüğüm için böyle rüyalar gördüğümü söyledi.”

**“Aaa evet, onu tamamen unutmuşum.
Yarışmaya katılacağız değil mi?”
diye sordu Öykü.**

Arda omuz silkti.

“Her yıl yapılan bir yarışma sonuçta. Bizden öncekiler de katıldı, bizden sonrakiler de katılacak. Yani bu kadar önemsemeyin.”

Ece, Arda’ya çıkıştı:

*“Bugün tüm karamsarlığın üzerinde
Arda. Sabah sabah ne bu
negatıflık ya?”*

Arda arkadaşlarının yüzüne tek tek baktı. Herkesin aynı fikirde olduğunu görünce açıklama yapmak zorunda hissetti:

“Sadece bu kadar kafanıza takmanıza gerek olmadığını söylemeye çalışıyorum. Eğer yarışmayı kazanamazsak üzülmeğin diye tüm çabam...”

Melisa kararlı bir şekilde,

“Neden kazanamayalım ki? İyi hazırlanırsak kazanabiliriz bence” dedi.

“Aslında Arda haklı olabilir,” dedi Ece. “Son iki yıldır bizim okul kazanamıyor.”

Öykü kararlı bir sesle konuştu:

“O zaman bu durumu değiştirmenin zamanı gelmiş. Ben de Melisa gibi düşünüyorum. Eğer güzelce çalışırsak neden kazanamayalım? Bence bu kez biz kazanacağız.”

Öykü herkesin kendini dikkatle dinlediğini görünce daha da şevke geldi. Ellerini birleştirdi ve heyecanlı bir sesle şöyle devam etti:

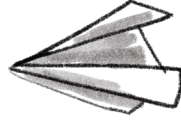
“Düşünsenize, kazanmışız ve sahnede elimizde kocaman bir kupayla poz veriyoruz...”

Öykü hayal etmiyor, âdeta o anı yaşıyordu. Sanki kupayı tutuyormuş gibi yapıp ellerini havaya kaldırdı ve ekledi:

*“Sunucu ‘Yarışmanın birincisi ilimizin nadi-
de okullarından Günebakan!’ diye anons yapı-
yor. Sonra da herkes bizi alkışlıyor.”*

Bu sırada Melisa ve Ece mizansene kendilerini kaptırıp alkışlamaya başladılar.

HERKES YARIŞMAYI KONUŞUYOR

Melisa, Ece, Arda ve Öykü kendi aralarında konuşurken öğretmenler zili çaldı. Kısa süre sonra da Sedef Öğretmen sınıfa girdi. Öğretmenlerinin selamını alan öğrenciler yerlerine oturdu.

Sedef Öğretmen her zaman yaptığı gibi hafta boyunca derste neler işleyeceklerini anlattı. *Müfredatta nerede olduklarını söyledi.* Bu tempoyla giderlerse konularının eksik kalmayacağını da ekledi. Derse başlamadan önce öğrencilerine iyi haftalar diledi.

HAVACILIK TARİHİ

SEDEF ÖZDEMİR

Öğrencilerin ise heyecanı günlerce sürececek önemli bir gündemleri vardı. Hepsinin aklı hafta sonu yapılacak bilgi yarışmasındaydı.

Bilgi yarışmasına farklı ilçelerden beş okul katılacaktı. Yarışma her yıl farklı bir okulda yapılıyordu. Okul, kura yöntemiyle belirleniyordu. Yapılan kurada Melisa'nın okulu çıkmıştı. İşte bu yüzden yarışmaya önceki yıllardan daha fazla özen gösteriliyordu.

Yarışmaya ev sahipliği yapacak olmanın heyecanı ve baskısı tüm okula yayılmıştı. Müdür ve müdür yardımcıları, iki haftadır yarışmanın sorunsuz geçmesi için hazırlıklarını özenli bir şekilde sürdürüyordu.

Yarışma, bodrum kattaki spor salonunda gerçekleştirilecekti. Salona daire şeklinde beş masa yerleştirilmişti. Önlerine de sıralar konmuştu. Ayrıca pankartlar da asılmıştı.

Okul Müdürü Sadık Bey, öğrencilerini okulun temizliği konusunda uyarmıştı. Ayrıca yarışmayı kazansalar da

kaybetseler de öğrencilerinin diğer okullara örnek davranışlarda bulunmasını istiyordu. Hatta öğrencileri bahçede toplayıp konuşma bile yapmıştı:

“Önümüzdeki günlerde yapılacak olan bilgi yarışmasında ev sahibi okul biziz. Diğer okullardan gelen öğretmenleri ve öğrencileri en güzel şekilde ağırlayacağız. Sizler güzel okulumuzun öğrencileri olarak diğer okullara göstereceğiniz misafirperverlikle herkese örnek olacaksınız. Size çok güveniyoruz çocuklar. Kazanmanız ya da kaybetmeniz önemli değil. Bizler okulumuzu en güzel şekilde temsil edelim.”

Müdür yardımcıları başlarıyla Sadık Bey'i onayladılar.

Konuşma bitince müdür yardımcılarından biri mikrofonu alıp,

“Şimdi sınıflara dağılabilirsiniz” dedi.

Yarışma hazırlıkları telaş ve heyecan içinde sürüyordu. Melisa ve arkadaşlarının aklı da hep yarışmadaydı.

